

Právovárečné domy v Novém Jičíně (12.)

Který právovárečný dům na novojičínském náměstí vlastnili ranhojič a zlatník? A který se může pochlubit bezmála čtyři sta let starým schodištěm? Dočtete se to v další části našeho putování za historií vaření a šenkování piva v tomto městě.

Zlatnický dům

První písemná zmínka o nárožním domě číslo 23 na východojižní frontě domů na Masarykově náměstí pochází z roku 1592. Jeho majitelem byl ranhojič Michael Kunz. Roku 1614 se stal majitelem Andreas Jünger, jehož rodina zde žila až do sklonku 17. století.

Následně se zde vystřídalo několik rodin – Weidlichova, Tischumova, Tillova. Již v roce 1847 dům odkoupil Nikolaus Dworzak. Jeho rodina v něm bydlela až do počátku 20. století. V roce 1923 se objekt dostal do majetku rodin Pasterniskovy, Hlawicovy a obchodníka se sukrem Ferdinanda Neumanna. O rok později, 1. prosince 1924, dům odkoupil klempířský mistr Rudolf Juraida. Po druhé světové válce zde vzniklo zlatnictví, které v přízemí barokního domu působí dodnes.

Kde bydlel hejtman

Největší škody na majetku napáchal „ohnivý kohout“. Zkázou přinesl požár z 25. dubna 1503, který prakticky smetl celé město a ponechal pouze pár domů na Dolní bráně. Zároveň zničil i velice cenný městský archiv a s ním i nejstarší privilegia.

Domy za tehdejších majitelů pánů ze Žerotína již byly stavěny povětšinou z kamene a cihel. Tak tomu bylo i v případě domu číslo 24 na náměstí. Jeho renesanční úpravy pokračovaly i v období baroka po roce 1684, kdy tehdejší majitel města – řád jezuitů – nařídil z protipožárních důvodů stavět široké štíty až do druhého patra.

Konečnou podobu získal dům číslo 24 na sklonku 18. století. Z tohoto období pochází i dodnes dochovaná fasáda. Renesanční základ domu doplnily malované trémové a klenuté stropy, restaurované počátkem 90. let 20. století.

Původně šenkovní měšťanský dům je poprvé připomínán k roku 1592, kdy byla jeho majitelkou Kateřina, vdova po soukeníku Hansi Grossovi. Velkolepá rekonstrukce budovy v 90. letech minulého století upozornila na množství pozoruhodných prvků. K nejcennějším patří barokní schodiště z poloviny 17. století, kdy dům náležel Václavu Nitschmannovi, a barokní nástěnné malby v jedné ze zadních místností prvního patra.

Dům vlastnilo několik významných osobností – například od roku 1733 to byl Karl Josef Jeřábek (Gerzabek), jenž byl od roku 1748 hejtmanem ve Slezsku, nebo Anton Schänk, novojičínský purkmistr na sklonku napoleonských válek. Dům byl v minulosti sídlem místní pobočky společnosti Supraphon, nyní zde působí Česká pojišťovna.

Texty pod foto: